

316

PISMO OKÓLNE Nr 143 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 8 sierpnia 1960 r.

w sprawie obowiązków pracowników inżynieryjno-technicznych przedsiębiorstw i instytutów naukowo-badawczych w resortach gospodarczych, delegowanych służbowo za granicę na praktyki i konsultacje.

Zdarzają się przypadki, że specjaliści polscy delegowani służbowo na praktyki i konsultacje zagraniczne zmieniają po powrocie miejsce pracy, nie przekazując zdobytych za granicą doświadczeń produkcyjnych i naukowych temu zakładowi pracy, który delegował ich na praktyki lub konsultacje. Wskutek tego zakład pracy delegujący specjalistę za granicę ponosi straty wobec wydatkowania znacznych sum na opłacanie delegacji, której wyników nie może wykorzystać dla wprowadzenia postępu technicznego. W związku z tym w celu zapewnienia należytego wykorzystania rezultatów praktyk i konsultacji zagranicznych wyjaśnia się, co następuje:

1. Zakłady pracy (urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe) obowiązane są pobierać od specjalistów delegowanych za granicę na praktyki i konsultacje na okres 1 miesiąca lub dłużej zobowiązanie pisemne delegowanego do:

- 1) złożenia w zakładzie pracy w terminie 1 miesiąca od daty powrotu z zagranicy dokładnego sprawozdania, zawierającego między innymi wnioski i propozycje na temat wykorzystania doświadczeń nabytych za granicą;
- 2) przepracowania w zakładzie pracy delegującym specjalistę za granicę lub w innym zakładzie wskazanym przez delegującego — 2 lat licząc od daty powrotu z zagranicy;
- 3) zwrotu całości kosztów podróży zagranicznej w przypadku wypowiedzenia przez delegowanego pracy w okresie objętym zobowiązaniem w zakładzie pracy, który delegował go na praktykę lub konsultację.

2. W podpisanym przez delegowanego zobowiązaniu odpracowania 2 lat należy zaznaczyć, że zobowiązanie to wygasa automatycznie po upływie tego terminu, nie naruszając w niczym obowiązującej pomiędzy specjalistą a zakładem pracy umowy o pracę, oraz że przejście w okresie objętym zobowiązaniem do innego zakładu pracy za zgodą dotychczasowego zakładu pracy nie pociąga za sobą obowiązku zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Zobowiązanie, o którym mowa w ust. 1, pobierać należy od delegowanego przed jego wyjazdem za granicę.

4. W przypadku wyjazdu grupy specjalistów zobowiązanie o opracowaniu sprawozdań pobierać należy jedynie od specjalisty wyznaczonego na kierownika grupy.

5. Zakład pracy może zobowiązać delegowanego do odpracowania krótszego okresu czasu niż dwa lata, jednakże ten skrócony okres nie może wynosić mniej niż jeden rok.

6. Przez koszty podróży (ust. 1 pkt 3) rozumie się kwoty wyłożone przez zakład pracy na uzyskanie paszportu, opłacenie przejazdu tam i z powrotem oraz równowartość w walucie krajowej diet, otrzymywanych przez delegowanego w dewizach w czasie pobytu za granicą.

7. Kierownicy zakładów pracy zobowiązani są do dopilnowania, aby delegowani za granicę specjaliści złożyli przed wyjazdem zobowiązanie zgodnie z wytycznymi niniejszego pisma okólnego.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz